

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 6 september 2016 met nummer RvVb/A/1617/0029
in de zaak met rolnummer 1314/0698/A/6/0678

Verzoekende partij	de nv IMMOPROMO vertegenwoordigd door advocaten Koen GEELEN en Wouter MOONEN, met woonplaatskeuze op het kantoor te 3500 Hasselt, Gouverneur Roppesingel 131
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 17 juli 2014 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 22 mei 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Opwijk van 6 februari 2014 onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 1745 Opwijk, Averbekstraat 45, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummers 701/3 k2 en 718t.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

Met een beschikking van 20 juni 2016 heeft de voorzitter van de Raad het beroep dat initieel toegewezen was aan de vierde kamer, doorverwezen naar de zesde kamer.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 12 juli 2016.

Advocaat Thomas CHRISTIAENS *loco* advocaten Koen GEELEN en Wouter MOONEN voert het woord voor de verzoekende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 28 november 2013 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Opwijk een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “bouwen van zes appartementen” op de percelen gelegen te 1745 Opwijk, Averbekstraat 45, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummers 701/k2 en 718t (loten 1 en 2).

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 maart 1977, in woongebied.

De percelen liggen ook binnen de omschrijving van een vergunde niet-vervallen verkaveling ‘VO605’ van 23 mei 2006.

De brandweer adviseert op 15 januari 2014 voorwaardelijk gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 30 januari 2014 ongunstig.

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 6 februari 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij om volgende redenen:

“ ...

De helling van de inrit naar de ondergrondse garage is niet gekend. Eens beneden is er een onvoldoende draaicirkel om de bocht naar rechts te nemen om de staanplaatsen te bereiken.

Om een parkeerplaats te kunnen inrijden waarbij de toegang een hoek vormt van 90° met de parkeerplaats is een toegangsweg nodig van 6m breedte. Op het plan is deze slechts 5,20m wat vlot verkeer alsook gebruik van de parking onmogelijk maakt.

De voortuinstrook mag maximaal de helft verhard worden. Huidige aanvraag overschrijdt de 50% verharding en is aldus niet in overeenstemming met de verkavelingsvoorschriften.

De nokhoogte mag maximum 12m bedragen. Op huidige aanvraag is de nokhoogte 12,61m.

...”

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 17 maart 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Met een aangetekende brief van 4 april 2014, ondertekend door een bestuurssecretaris, wordt zij in kennis gesteld van de laattijdigheid van haar beroep: de beroepstermijn verstreek volgens de betrokken ambtenaar op zondag 16 maart 2014.

De verzoekende partij antwoordt met een aangetekende brief van 14 april 2014 dat de conclusie van laattijdigheid niet juist is daar de beroepstermijn daags na de betekening aanvangt en niet na de verzending (op 13 februari 2014) van de beslissing. Volgens haar verstrijkt haar beroepstermijn bijgevolg pas op 19 maart 2014.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 5 mei 2014 om het beroep onontvankelijk te verklaren.

Na de hoorzitting van 20 mei 2014 verklaart de verwerende partij het beroep op 22 mei 2014 onontvankelijk. De verwerende partij beslist:

“ ...

De deputatie neemt kennis van het eensluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar 5 mei 2014 met kenmerk RMT-RO-BB-2014-0138-PSA-01-verslag.

Het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Opwijk van 6 februari 2014 werd aan de aanvrager bij beveiligde zending betekend op 13 februari 2014 en werd uitgereikt op 14 februari 2014 (zie e-tracker).

Het beroepschrift werd per beveiligde zending ingediend bij de deputatie. Het bewijs van gelijktijdige verzending van een afschrift van het beroepschrift aan het college van burgemeester en schepenen is bijgevoegd evenals het bewijs van betaling van de dossiervergoeding.

In toepassing van artikel 4.7.21. §3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening beschikt de aanvrager over een termijn van 30 dagen, ingaand de dag na deze waarop het afschrift of de kennisgeving vermeld in art. 4.7.19. §1 wordt betekend, om beroep in te dienen.

Het beroep is gedateerd 17 maart 2014 en werd dezelfde dag op de post afgegeven. Het beroep werd op 19 maart 2014 ontvangen op het provinciebestuur. De termijn van 30 dagen werd niet gerespecteerd. De uiterste dag om beroep in te dienen was 16 maart 2014.

Gelet op het feit dat beroepsindiener gevraagd had om gehoord te worden, gebeurde dit middels aangetekende brief van 4 april 2014.

In het arrest nr. 50.365 van 24 november 1994 zegt de Raad van State dat in deze procedure de vervalddag niet wordt verplaatst naar de eerstvolgende werkdag. Deze regel geldt enkel voor gerechtelijke proceshandelingen, terwijl het hier om een administratieve procedure handelt. Uit het arrest kan afgeleid worden dat het in deze administratieve beroepsprocedure gaat om kalenderdagen en niet om werkdagen. Indien de 30ste dag van de vervaltermijn op een zaterdag, zondag of feestdag valt, dient het beroep de dag ervoor ingediend te worden. Zoniet, wordt het beroep als laattijdig beschouwd.

Bij brief van 10 april 2014 haalt de beroepsindiener aan dat wanneer de vervalddag van deze termijn op een zaterdag, zondag of feestdag valt, de vervalddag verplaatst wordt naar de eerstvolgende werkdag met verwijzing naar artikel 53 van het Gerechtelijk Wetboek.

Naar aanleiding van de discussie naar de draagwijdte van de vervaltermijn van 30 dagen in een ander dossier werd door de juridische dienst op 19 juni 2012 volgend advies verstrekt:

“De Raad van State liet reeds haar licht schijnen over deze kwestie (RvS nr. 50.365, 24 november 1994), waar zij stelde dat een vervalddag niet wordt verplaatst naar een eerstvolgende werkdag vermits dit enkel geldt voor gerechtelijke proceshandelingen en het in casu een administratieve procedure betreft.

Bovendien stelt de Raad dat de verplaatsing van vervalddag naar de eerst volgende werkdag geen algemeen rechtsbeginsel betreft.

Uit deze lezing kan worden afgeleid dat wordt gerekend in kalenderdagen voor administratieve procedures.

De discussie omtrent het al dan niet open zijn van een postkantoor op een zaterdag doet in die context niets meer ter zake.

De argumentatie hieromtrent kan evenwel worden behouden, nu de vervalddag een zaterdag betreft, maar desondanks ook de mogelijkheid blijft bestaan om een aangetekend schrijven te versturen om beroep aan te tekenen.”

Bijkomend kan nog opgemerkt worden dat uit nazicht van het dossier blijkt dat de kantoren van de beroepsindiener zich in 3500 Hasselt bevinden. Onderzoek via het internet toont aan dat het Postpunt Spar Hasselt, Zandstraat 125, 3500 Hasselt, 's zondags open is van 9.00u-12.30u. Dat een Postpunt geen volwaardige postservice biedt, doet in deze niet terzake, gelet op het feit dat het hier om de neerlegging en in ontvangstname van de beveiligde zending op de dertigste dag betrof.

*Uit de bovenstaande informatie kan afgeleid worden dat de beroepsindiener zelfs op zondag 16 maart 2014, zijnde dag 30, voldoende in de mogelijkheid was om het beroepschrift op de post af te geven.
...*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

1.

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

2.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Opwijk van 6 februari 2014 onontvankelijk verklaart.

Het kan niet worden betwist dat dit een voor de Raad aanvechtbare “vergunningsbeslissing” is (zie Memorie van Toelichting bij het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, 2011/1, 195) en dat de verzoekende partij belang heeft om deze voor haar nadelige beslissing aan te vechten. Dit belang is echter noodzakelijk beperkt tot de vraag of haar administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij roept de schending in van artikel 4.7.21 § 3 van de Vlaamse Codex, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van het materieel motiveringsbeginsel, het rechtszekerheids- en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, van de rechten van verdediging als algemeen rechtsbeginsel, van de artikelen 2 en 53 van het Gerechtelijk Wetboek en artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

1.

In een eerste onderdeel, gaat het verzoekende partij om de aanvang (volgens de bestreden beslissing op zaterdag 15 februari 2014) van de beroepstermijn: bij gebrek aan enig bewijsstuk, geldt volgens haar het vermoeden dat de beslissing de derde werkdag na de verzending werd betekend:

“ ...

In de bestreden beslissing wordt aangenomen dat de weigeringsbeslissing van het College van Burgemeester en Schepenen werd meegedeeld met een aangetekend schrijven met een poststempel van 13 februari 2014 en zou zijn uitgereikt op 14 februari 2014. De verwerende partij verwijst daarvoor naar de ‘e-tracker’. Omdat het nummer van de ‘e-tracker’ niet vermeld is en de verzoekende partij niet meer over de originele enveloppe beschikt, is de verzoekende partij niet in staat om te verifiëren of de verwerende partij op juiste gronden beweert dat er een aangetekende zending zou zijn uitgereikt op 14 februari 2014. Uw Raad zal ambtshalve de materiële juistheid van het aangegeven motief willen controleren.

Op basis van deze elementen gaat de verwerende partij uit van een betekening op 14 februari 2014, zodat de beroepstermijn een aanvang zou genomen hebben op 15 februari 2014. Dit houdt in dat de verwerende partij er van uitgaat dat de betekening gebeurd is op 14 februari 2014, de dag na de verzending van de beslissing.

Dit is evenwel niet correct: de datum van verzending levert geen bewijs op van de datum van de kennisgeving van het besluit, die als startpunt van de termijn geldt. Zelfs de e-tracker levert naar rechte dit bewijs onvoldoende. De verzoekende partij wijst er in dat verband op dat uit artikel 1.1.2.3°.c° van de Vlaamse Codex volgt dat de doelstelling van een beveiligde zending er in bestaat dat de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld. Elke zending die niet aan dit criterium beantwoordt, kan niet als een beveiligde zending worden beschouwd.

Om die reden wordt zowel in de gerechtelijke als in de administratieve procedures als regel aangenomen dat een gewone aangetekende zending (die niet tegen ontvangstbewijs wordt bezorgd) geacht wordt te zijn betekend op de derde werkdag na de verzending.

Dat deze regel algemeen geldt, blijkt uit de vaste rechtspraak van de Raad van State, maar ook uit het feit dat bijvoorbeeld de Hoge Raad voor Handhavingsbeleid (een louter administratieve instantie) deze berekeningswijze uitdrukkelijk communiceert op haar website. Ook in fiscale administratieve beroepen wordt nadrukkelijk gecommuniceerd dat de aangetekende zending wordt geacht te zijn betekend de derde werkdag na de dag van verzending.

Dit standpunt sluit ook aan bij het standpunt van het Grondwettelijk Hof omtrent het aanvangspunt voor termijnberekeningen. Het Grondwettelijk Hof heeft reeds bij herhaling geoordeeld dat een bepaling die de beroepstermijn doet ingaan vanaf de verzending van een besluit, in strijd is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet omdat dit de rechten van verdediging op een onevenredige wijze beperkt.

Als men uitgaat van het vermoeden dat de beslissing wordt ontvangen daags na verzending ervan, maakt men dezelfde fout. Het Grondwettelijk Hof stelt in haar rechtspraak dan ook stelselmatig voor, om de derde werkdag na overhandiging aan de post te hanteren als startpunt van de beroepstermijn.

Toegepast op onderhavige zaak houdt dit in dat de datum van betekening niet 14 februari 2014 was, maar de derde werkdag na de verzending op donderdag 13 februari 2014, zijnde dinsdag 18 februari 2014. Uitgaande van deze datum was de laatst nuttige dag om beroep aan te tekenen 20 maart 2014.

De bestreden beslissing schendt dan ook de in het middel aangehaalde bepalingen.

...

In een tweede onderdeel gaat het haar als volgt om de noodzakelijke verlenging van de termijn (tot zondag 16 maart 2014), zelfs in de veronderstelling dat de termijn een aanvang nam op zaterdag 15 februari 2014:

“ ...

Het onderdeel gaat er daarbij van uit dat er geen discussie is over het feit dat wanneer de termijn een aanvang nam op zaterdag 15 februari 2014, de laatst nuttig dag om beroep aan te tekenen zondag 16 maart 2014 was.

(...)

4.2.2.1. Recht op de volledige termijn

(...)

Het Grondwettelijk Hof heeft in haar rechtspraak omtrent de berekening van de termijn reeds gesteld dat er sprake is van een onevenredige aantasting van de rechten van de verdediging wanneer de geadresseerde niet zou kunnen beschikken over de volledige termijn die de wet hem toekent om een rechtsmiddel in te stellen (2).

Derhalve moet aan de verzoekende termijn in elk geval de volledige termijn van 30 dagen toegestaan worden om het rechtsmiddel te kunnen aanwenden.

De bestreden beslissing overweegt derhalve ten onrechte:

„Inden de 30ste dag van de vervaltermijn op een zaterdag, zondag of feestdag valt, dient het beroep de dag ervoor ingediend te worden.”

Deze overweging is op zich reeds een schending van de in het middel aangehaalde bepalingen.

4.2.2.2. De rechtspraak waarnaar de verwerende partij verwijst (nr. 50.365 van 24 november 1994) is achterhaald: als algemene regel geldt dat bij het verval van de termijn op een zaterdag, feestdag en/of zondag de termijn verlengd moet worden tot de eerste volgende werkdag

(...)

Uit de weergegeven rechtspraak van de Raad van State en het Grondwettelijk Hof volgt dat het beginsel van artikel 53 moet worden toegepast, tenzij de betrokken administratieve regeling uitdrukkelijk een andere bepaling bevat.

In casu heeft de Vlaams Codex Ruimtelijke Ordening geen regeling omtrent het verval van de beroepstermijn. In dat geval is aldus deze gewijzigde rechtspraak het Gerechtelijk wetboek van toepassing.

Op grond van het voorgaande blijkt duidelijk dat de Deputatie wel degelijk gehouden is de vervaldag van de beroepstermijn te verplaatsen tot de eerst volgende werkdag.

(...)

Tegelijkertijd schendt de bestreden beslissing ter zake ook het motiveringsbeginsel. De verzoekende partij had de bovenstaande argumentatie ook reeds aan de verwerende partij kenbaar gemaakt, doch de verwerende partij heeft hieraan geen enkel motief gewijd en is blijven vasthouden aan het arrest van 24 november 1994.

(...)

4.2.2.3. De rechtspraak van de Raad van State wordt verkeerd toegepast — schending van het redelijkheidsbeginsel

Maar zelfs indien de verwerende partij het beginsel verwoord in het arrest nr. 50.365 van 24 november 1994 van de Raad van State had willen toepassen, dan had het dit beginsel correct moeten toepassen. In dit arrest wordt de verlenging van de termijn immers afgewezen omdat de Raad van State tot de conclusie kwam dat de beroepende partij op de laatste dag van haar termijn, nog voldoende postkantoren geopend waren om een aangetekende zending te doen, zodat er geen inkorting was van de termijn.

(...)

De verwerende partij heeft in haar beslissing uit dit arrest enkel afgeleid dat in administratiefrechtelijke zaken er geen sprake is van een verlenging van de termijn. Maar daarmee past de verwerende partij het arrest niet volledig toe.

(...)

De mogelijkheid om beroep te doen op de diensten van de post moet in redelijkheid beoordeeld worden. In het arrest nr. 50.365 motiveert de Raad van State dat in de belangrijkste postkantoren er op zaterdag een aangetekende zending kan worden aangeboden.

Men kan in dat verband van de beroepende partij geen onredelijke inspanning vragen: het moet de beroepende partij op een redelijke en normale wijze op de laatste dag van zijn termijn een aangetekende zending te versturen. Er mag van hem daaromtrent geen onredelijke inspanning verwacht worden. Dit houdt in dat hij beroep moet kunnen doen op de diensten van de post in de belangrijkste postkantoren. Van de beroepende partij kan niet verwacht worden dat hij in onooglijke kantoren of postpunten die hij gebruikelijk niet kent, moet uitzoeken om een zending aan te bieden.

In casu is het zo dat de laatste dag van de termijn viel op een zondag, nl. zondag 16 maart 2014. Het hoeft geen betoog dat op een zondag men niet in de mogelijkheid is om een

aangetekende zending te overhandigen. Zodus kan niet ter discussie staan dat de voorgehouden onmogelijkheid om de termijn te verplaatsen in de concrete situatie tot gevolg had dat de werkelijke beroepstermijn van 30 dagen wordt ingekort tot 29 dagen.

In dergelijke omstandigheid aanvaardt zelfs de verouderde rechtspraak waarop de verwerende partij zich beroept nog steeds dat beroepstermijn wordt verlengd tot de dag die toestaat om een beroep effectief binnen de termijn van dertig dagen te kunnen indienen.

(...) Daarmontrent wenst de verzoekende partij de volgende opmerkingen te maken :

- De verwerende partij bewijst niet dat dit postpunt op zondag 16 maart 2014 daadwerkelijk open was.
- Het postpunt is absoluut niet één van de belangrijkste postkantoren van Hasselt. Het is zelfs niet eens een postkantoor maar een postpunt ondergebracht in een lokale buurtwinkel dat bediend wordt door personeelsleden van de buurtwinkel en gelegen in een landelijk gehucht van Hasselt
- De uren waarop dit postpunt open is zouden liggen tussen 9u00 en 12u30 hetgeen met zich brengt dat er in feite geen volledige dag beschikbaar is, maar slechts 3u30.

(...) De verzoekende partij had dit argument ook reeds voorgelegd aan de verwerende partij n.a.v. de behandeling van het beroep. De verwerende partij heeft dit argument niet beoordeeld in de bestreden beslissing, hetgeen op zich een schending van het motiveringsbeginsel uitmaakt.

De bestreden beslissing schendt op deze wijze artikel 47215 van de Vlaamse Codex, het rechtszekerheids- en het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringplicht.

4.2.2.4. Schending van het redelijkheidsbeginsel prejudiciële vraag

4.2.2.4.A. Schending van het gelijkheidsbeginsel

In de mate dat uw Raad grondslag ziet om aansluiting te vinden bij de rechtspraak van de Raad van State voor zover die door verwerende partij wordt weergegeven, stelt de verzoekende partij vast dat er zich een ernstig probleem stelt met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel juncto de rechten van verdediging, het beginsel van behoorlijke rechtsbedeling en het rechtszekerheidsbeginsel.

In dat geval is er immers een verschillende behandeling naargelang er sprake is van een gerechtelijke geschil dan wel een administratieve procedure. In het ene geval is er immers een verlenging mogelijk en in het andere geval niet.

(...)

4.2.2.4.B. Schending van het rechtszekerheidsbeginsel

(...) De rechtszekerheid vereist dat in vergelijkbare omstandigheden, zoals een termijn die vervalt op een zaterdag, zondag en/of een feestdag, de rechtsonderhorige kan vertrouwen op een uniforme, minstens voorzienbare, benadering van de mogelijkhedenvoorwaarden om de termijn te benutten.

De verzoekende partij acht het dan ook noodzakelijk dat uw Raad zich bevraagt in welke mate dat een rechtsonderhorige, zoals de verzoekende partij, gediscrimineerd wanneer hij zich in de administratieve fase bevindt en de beroepstermijn (zoals aangegeven in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening) komt te vervallen op een zaterdag, zondag en/of een feestdag in de verhouding tot de rechtsonderhorige die zich een vergelijkbare situatie bevindt (met een vergelijkbare haast indientiek woorderlijke beschrijving van de vervaltermijn) maar in een jurisdictionele fase.

(...)Het onderscheid gesteund op de fase waarin met zich bevindt, draagt immers op geen enkele wijze bij tot de algemene finaliteit van een vervaltermijn die net beoogt vechtzekeerheid te bieden.

(...)

4.2.2.4.C. De prejudiciële vragen

Omwille van de schending van het gelijkheidsbeginsel en omwille van het rechtszekerheidsbeginsel vraagt de verzoekende partij Uw Raad meent daarom ook dat volgende vragen aan het Grondwettelijk Hof zouden worden voorgelegd:

"Schendt artikel 4.7.21 5 3 VCRO de artikelen 10 en 11 de Grondwet in samenhang gelezen met het rechtszekerheidsbeginsel in de interpretatie dat de beroepstermijn die vervalt op een zaterdag, zondag en/of een feestdag niet wordt verlengd tot de eerste volgende werkdag, terwijl de gelijke woordelijk beschreven beroepstermijn in de jurisdictionele fase in artikel 4.8.11 52 VCRO wel wordt verlengd tot de eerste volgende werkdag indien de termijn op een zaterdag, zondag en/ of een feestdag vervalt."

"Schendt artikel 4.7.21 5 3 VCRO de artikelen 10 en 11 de Grondwet in samenhang gelezen met het rechtszekerheidsbeginsel, de rechten van verdediging en het beginsel van behoorlijke rechtsbedeling in de interpretatie dat de beroepstermijn die vervalt op een zondag en/of een feestdag niet wordt verlengd tot de eerste volgende werkdag, zodat de rechtsonderhorige niet in de redelijke mogelijkheid verkeert om de laatste dag van de verval termijn een beroep in te dienen, terwijl de rechtsonderhorige in een in de jurisdictionele fase in artikel 4.8.11 52 VCRO wel degelijke mogelijkheid wordt geboden."

...

2.

De verwerende partij antwoordt op het eerste middelonderdeel dat de stukken uit het administratief dossier wel degelijk bewijzen dat de betekening heeft plaatsgevonden op 14 februari 2014 omstreeks 13u51. Dit blijkt immers uit het document van e-tracker, een dienstverlening van bpost waarlangs aangetekende zendingen kunnen worden gevolgd. Volgens de verzoekende partij zou uit dit document van e-tracker niet kunnen worden afgeleid dat deze aangetekende zending de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester van 6 februari 2014 betreft. Evenwel blijkt uit de begeleidende brief van de gemeentesecretaris van 13 februari 2014 dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen per aangetekende zending met nummer 010541288500452621220143462896 is verstuurd (AR-nummer dat op de brief van de gemeentesecretaris is geplakt), en blijkt daarnaast uit het document van e-tracker dat de aangetekende zending met hetzelfde nummer 010541288500452621220143462896 op 14 februari 2014 om 13u51 is afgeleverd. Het staat volgens de verwerende partij dan ook vast dat het wel degelijk om dezelfde aangetekende zending gaat en dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen dan ook op 14 februari 2014 aan verzoekende partij werd betekend, zodat de beroepstermijn op 15 februari 2014 een aanvang heeft genomen, met name één dag na de betekening aan de aanvrager.

De verwerende partij antwoordt op het tweede middelonderdeel dat de beroepstermijn niet tot de eerstvolgende werkdag wordt verlengd en verwijst terzake tevens naar de memorie van toelichting bij artikel 4.7.21, §3 VCRO, die toelicht dat strikte "hakbijtermijnen" worden ingeschreven, die bij overschrijding leiden tot een impliciete weigering van de vergunning of van het administratief beroep. Tevens verwijst de verwerende partij naar de rechtsleer en rechtspraak die terzake uitdrukkelijk stelt dat artikel 53, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek, dat een verlenging tot de eerstvolgende werkdag voorziet, niet geldt voor administratieve beroepen. In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, blijft de Raad van State ook in haar recente rechtspraak dezelfde mening toegedaan (RvS 23 februari 2006, nr. 155.474, stad Antwerpen).

De verwerende partij zet uiteen dat, zoals zij in de bestreden beslissing heeft opgemerkt, het postpunt in de Zandstraat 125, te 3500 Hasselt (daar waar het kantoor van de raadsman van verzoekende partij is gelegen) wel degelijk op zondag geopend is tussen 9u en 12u30. Uit de website van bpost blijkt dat men in dit postpunt brieven aangetekend kan laten verzenden. De verzoekende partij verkeerde, in tegenstelling tot wat zij in haar verzoekschrift voorhoudt, dan ook geenszins in de onmogelijkheid om nog op de laatste dag van haar beroepstermijn (met name op zondag 16 maart 2014), haar beroepschrift aangetekend te versturen. Van enige 'onrechtmatige inkorting van de beroepstermijn' kan er dan ook zeker geen sprake zijn.

Daarnaast schendt de bestreden beslissing volgens de verwerende partij evenmin het gelijkheidsbeginsel, zodat er geen reden is om de door verzoekende partij voorgestelde prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen. De verwerende partij verwijst terzake naar het arrest van 23 februari 2006 van de Raad van State dat hierover het volgende heeft gesteld:

“Het instellen van een administratief beroep is geen proceshandeling, zodat de bepaling van artikel 53 van het Gerechtelijk Wetboek te dezen niet van toepassing is.

Er bestaat evenmin een algemeen rechtsbeginsel volgens dewelke een termijn die verstrijkt op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag wordt verlengd tot de eerstvolgende werkdag.

In haar laatste memorie stelt de verzoekende partij voor om aan het Arbitragehof de volgende prejudiciële vraag te stellen:

“... schendt het artikel 23, §2 van het Decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, wanneer het in die zin wordt geïnterpreteerd dat de vervaldag van de termijn om beroep aan te tekenen niet wordt verplaatst naar de eerstvolgende werkdag, zulks in de hypothese dat deze vervaldag op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag valt...”

In de gesuggereerde prejudiciële vraag wordt niet aangeduid in welk opzicht er door het betrokken decreet een verschil in behandeling tussen categorieën van personen wordt ingesteld. Er bestaat geen grond die vraag aan het Arbitragehof voor te leggen, vermits het inroepen van een schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet noodzakelijkerwijs impliceert dat een verschil in behandeling wordt aangevoerd. Het verstrijken van een termijn op verschillende dagen is een onvermijdelijk gevolg van het bestaan van die termijn en heeft geen uitstaans met een mogelijke verlenging wegens het verstrijken van de termijn op een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag.”

Verder stelt de verwerende partij dat de bestreden beslissing evenmin het materiële motiveringsbeginsel schendt. De bestreden beslissing werd immers afdoende, pertinent, behoorlijk, concreet, precies en uitdrukkelijk gemotiveerd: de bestreden beslissing vermeldt uitvoerig de onderliggende feitelijke en juridische motieven.

Tot slot stelt de verwerende partij dat de bestreden beslissing evenmin het rechtszekerheidsbeginsel schendt. Door de verwerende partij werd geen verwachting geschapen over het verlengen van de beroepstermijn tot de eerstvolgende werkdag. Op de website van de verwerende partij wordt integendeel uitdrukkelijk vermeld dat de beroepstermijn niet verlengd wordt naar de eerstvolgende werkdag, wanneer de dertigste dag valt op een zaterdag, zondag of feestdag.

3.

Met haar wederantwoordnota reageert de verzoekende partij nog als volgt:

“...

5.4. Weerlegging van het verweer

5.4.1. Eerste onderdeel

De verzoekende partij kan niet instemmen met de zienswijze van de verwerende partij en verwijst hiervoor naar haar uiteenzetting onder punt 5.2.1.

Er ligt geen bewijs voor dat er op 14 februari 2014 een kennisgeving zou zijn geweest van de beslissing. Het enige dat met zekerheid kan worden vastgesteld is dat de betekening heeft plaatsgevonden op dinsdag 18 februari, zijnde de derde werkdag na de verzending op donderdag 13 februari 2014.

5.4.2. Tweede onderdeel

5.4.2.1. M.b.t. de mogelijkheid om een aangetekende zending te versturen

Eerst en vooral wijst de verzoekende partij er op dat de door verwerende partij beweerde mogelijkheid om op zondag bij de supermarkt Spar te 3500 Hasselt, Zandstraat 125 een aangetekende zending te versturen enigszins moet worden genuanceerd. De informatie die verwerende partij in haar antwoordnota weergeeft werd eenvoudigweg van het internet geplukt zonder verder onderzoek. Het is correct te stellen dat deze supermarkt op zon- en feestdagen in de voormiddag open is, maar de verwerende partij is daarbij niet nagegaan of het postpunt op die dagen bediend wordt. Dit is niet het geval. Op zon- en feestdagen wordt het postpunt niet bediend en kan er bijgevolg ook geen vaste datum worden gegeven aan een aangetekende zending. De verzoekende partij brengt een verklaring van de winkelverantwoordelijke bij om dit te staven (stuk 10).

De verzoekende partij was derhalve niet in de mogelijkheid om op zondag 16 maart 2014 een aangetekende zending te versturen. M.a.w. het staat vast dat de verzoekende partij niet over een effectieve termijn van 30 dagen beschikte om een administratief beroep neer te leggen.

5.4.2.2. M.b.t. de schending van het gelijkheidsbeginsel

(...)

In de mate dat artikel 4.7.21 §3 VCRO zo moet worden geïnterpreteerd dat de termijn voor het instellen van een administratief beroep niet verlengd wordt, indien de laatste dag op een zon- of feestdag valt, is er evenwel duidelijk sprake van een schending van het gelijkheidsbeginsel.

De schending van het gelijkheidsbeginsel doet zich voor ten opzichte van appellanten in de jurisdictionele fase, voor wie de termijn wel wordt verlengd, indien deze op een zon- of feestdag eindigt. Daarnaast is het gelijkheidsbeginsel evenzeer geschonden ten opzichte van appellanten binnen de administratieve fase, wiens termijn eindigt op een werkdag.

(...)

Er bestaat geen reden om aan te nemen dat een belanghebbende die een administratief beroep instelt tegen een vergunningsbeslissing verschilt van een belanghebbende die dit in de jurisdictionele fase doet. Beiden putten uit de VCRO immers een bepaalde vervaltermijn binnen dewelke zij hun beroep kunnen indienen.

Het verschil dat er zou bestaan tussen belanghebbenden al naargelang ze zich wel of niet in de administratieve fase bevinden, maakt niet dat ze in het licht van het gelijkheidsbeginsel niet langer vergelijkbaar zouden zijn.

Aan het vergelijkbaarheids criterium is bijgevolg voldaan.

(...)

Door de termijn in het kader van een administratief beroep niet te verlengen naar de eerstvolgende werkdag, wordt afbreuk gedaan aan de bewoording van artikel 4.7.21 §3 VCRO zelf, dat duidelijk bepaalt dat de appellant over 30 dagen kan beschikken.

Het inkorten van de termijn naar de laatste werkdag voorafgaand aan het einde van de termijn, indien deze eindigt op een zon- of feestdag, wordt er namelijk afbreuk gedaan aan de mogelijkheid om op de 30ste dag van de termijn van 30 dagen een beroep in te dienen. De termijn wordt aldus op een onrechtmatige wijze ingekort.

Dit impliceert een ongerechtvaardigd verschil in behandeling, dat eveneens de rechten van verdediging en de rechtszekerheid in het gedrang brengt.(...)

De verzoekende partij bevestigt haar verzoek aan uw Raad om de prejudiciële vragen aan het Grondwettelijk Hof voor te leggen, zoals verwoord onder punt 5.2.2.4.C.

(...)

Een appellant in de administratieve fase, voor wie de laatste dag van de termijn op een werkdag valt, zal op die manier op basis van dezelfde rechtsgrond over 1 dag meer beschikken op zijn administratief beroep voor te bereiden en in te dienen.

Dit verschil in behandeling is in een dergelijk geval louter gesteund op het toevallige feit dat de laatste dag van de beroepstermijn op een zon- of feestdag valt. Nochtans zijn de

gevolgen voor de rechtszekerheid en voor het recht van verdediging voor de appellant in deze hypothese duidelijk voelbaar.

Er is in deze hypothese sprake van vergelijkbare categorieën van rechtsonderhorigen, tussen dewelke een niet gerechtvaardigd onderscheid wordt gemaakt.

Omwille van de schending van het gelijkheidsbeginsel en omwille van het rechtszekerheidsbeginsel en de schending van de rechten van verdediging vraagt de verzoekende partij Uw Raad dat volgende vraag eveneens aan het Grondwettelijk Hof zou worden voorgelegd:

“Schendt artikel 4.7.21 § 3 VCRO de artikelen 10 en 11 de Grondwet in samenhang gelezen met het rechtszekerheidsbeginsel, de rechten van verdediging en het beginsel van behoorlijke rechtsbedeling, in de interpretatie dat de beroepstermijn die vervalt op een zaterdag, zondag en/of een feestdag niet wordt verlengd tot de eerste volgende werkdag, waardoor de appellant in een dergelijk geval niet over de volledige termijn van 30 dagen kan beschikken, terwijl de appellant wiens beroepstermijn niet vervalt op een zaterdag, zondag en/of een feestdag wel over de volledige termijn van 30 dagen beschikt om een administratief beroep in te dienen?”

...”

Beoordeling door de Raad

1.

De partijen betwisten niet dat de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Opwijk per beveiligde zending van donderdag 13 februari 2014 ter kennis is gebracht van de verzoekende partij als aanvrager van de vergunning.

Wel betwist, is de vraag wat dan de eerste dag van de beroepstermijn is en, bijgevolg, ook de laatste.

1.1.

De bestreden beslissing steunt voor het bewijs van de datum van de betekening op ‘e-tracker’ vermits de beveiligde zending een aangetekende zending zonder ontvangstbewijs was. In de ‘e-tracker’ staat vermeld dat de zending is ‘ontvangen en uitgereikt op vrijdag 14/02’. De datum van de betekening in de zin van artikel 4.7.21, §3 VCRO zou dus 14 februari 2014 zijn, zodat zaterdag 15 februari de eerste en zondag 16 maart 2014 de laatste dag was om beroep aan te tekenen.

Volgens de bestreden beslissing geldt het verplaatsen van de vervaldag naar de eerstvolgende werkdag niet voor de administratieve beroepsprocedure en is er bovendien geen sprake van een inkorting van de beroepstermijn aangezien het Postpunt Spar Hasselt ook open is op zondag, tot de middag.

1.2.

De verzoekende partij meent echter dat de beroepstermijn (bij gebrek aan bewijs van de kennisgeving) overeenkomstig artikel 53 van het Gerechtelijk Wetboek start op de derde werkdag na verzending, zijnde dinsdag 18 februari 2014. De beroepstermijn verstrijkt dan pas op woensdag 19 maart, zoals ook in het administratief beroepsschrift was uiteengezet.

De verzoekende partij stelt dat het nummer van de ‘e-tracker’ niet vermeld is en dat zij niet meer over de originele enveloppe beschikt, zodat zij niet in staat is om te verifiëren of de verwerende partij op juiste gronden beweert dat de aangetekende zending zou zijn uitgereikt op 14 februari 2014. De verzoekende partij verzoekt de Raad de materiële juistheid van het motief te willen controleren. De datum van de betekening is volgens haar evenwel niet zeker.

Verder is de verzoekende partij van mening dat, in het geval dat wordt aangenomen dat zondag 16 maart 2014 de laatste dag was van de beroepstermijn, deze termijn dient te worden verlengd tot de eerstvolgende werkdag.

2.

In geval een kennisgeving met een gewone aangetekende brief gebeurt, is de dag van de aanbieding bepalend voor het vertrekpunt van de beroepstermijn.

Opdat een kennisgeving bij gewone ter post aangetekende brief rechtsgeldig geschiedt, volstaat het dat de postbode zich aan de woning van de belanghebbende heeft aangemeld (en, als hij de brief niet persoonlijk aan de belanghebbende of een gemachtigde heeft kunnen overhandigen, in de brievenbus van de belanghebbende een bericht heeft achtergelaten waarin die ervan wordt verwittigd dat de brief te zijner beschikking is op het postkantoor). De termijn begint dan ook te lopen de dag na de dag waarop de aangetekende zending ter woonplaats van de belanghebbende wordt aangeboden.

Omdat de verzender van een gewone aangetekende brief alleen een bewijs van verzending en van de datum ervan heeft, geldt een 'weerlegbaar vermoeden': een aangetekende zending wordt normaal (dit is met uitzondering van zaterdagen, zondagen en feestdagen) binnen de vierentwintig uur op het adres van de bestemming aangeboden of op maandag wanneer de zending de voorafgaande vrijdag heeft plaatsgehad.

De Raad stelt aan de hand van het administratief dossier vast dat de aangetekende zending van donderdag 13 februari 2014 volgens e-tracker inderdaad aangeboden en afgeleverd is op vrijdag 14 februari 2014 (om 13:51 uur). Het nummer van de zending dat vermeld is op de e-tracker komt overeen met het nummer bij de begeleidende brief van de verzending van de weigeringsbeslissing. Deze gegevens bevestigen met andere woorden het vermoeden dat de aangetekende zending van 13 februari 2014 de volgende dag, op 14 februari 2014, is aangeboden aan de verzoekende partij. De verzoekende partij toont niet aan dat deze feitelijke gegevens niet correct zouden zijn.

Uit het voorgaande volgt dat de verwerende partij terecht heeft aangenomen dat zaterdag 15 februari 2014 de eerste dag van de beroepstermijn was.

De rechtspraak van het Grondwettelijk Hof met betrekking tot bepalingen die de beroepstermijn reeds doen ingaan vanaf 'de verzending' van een besluit, is hier niet relevant: de beroepstermijn in de zin van artikel 4.7.21, §3, 1° VCRO gaat in vanaf de betekening en niet vanaf de verzending.

3.

De beroepstermijn van dertig dagen die voorzien is in artikel 4.7.21, §3 VCRO heeft betrekking op kalenderdagen.

Aangezien zaterdag 15 februari 2014 de eerste dag van de beroepstermijn was, zoals blijkt uit de bespreking van het eerste middelonderdeel, was zondag 16 maart 2014 de laatste dag van de beroepstermijn van dertig dagen.

3.1.

De termijn van dertig dagen in de zin van artikel 4.7.21, §3 VCRO is een vervaltermijn. Een verlenging van de termijn is niet voorzien in de VCRO.

Artikel 53, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek, dat een verlenging van de termijn bepaalt tot de eerstvolgende werkdag wanneer de laatste dag van de termijn valt op een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, is niet van toepassing op de administratieve beroepsprocedure. Het instellen

van een administratief beroep is immers geen proceshandeling in de zin van artikel 48 van het Gerechtelijk Wetboek, zodat de bepaling van artikel 53 niet van toepassing is.

Er bestaat evenmin een algemeen rechtsbeginsel volgens dewelke een termijn die verstrijkt op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag wordt verlengd tot de eerstvolgende werkdag.

De verzoekende partij beroept zich evenmin op overmacht.

Het gevolg van het niet tijdig instellen van het administratief beroep is de onontvankelijkheid van het beroep, zoals uitdrukkelijk bepaald in artikel 4.7.21, §3 VCRO.

Uit het voorgaande volgt dat de verwerende partij terecht heeft vastgesteld dat het beroep laattijdig werd ingediend en dus onontvankelijk was.

3.2.

De verzoekende partij formuleert volgende prejudiciële vragen:

- *"Schendt artikel 4.7.21, §3 VCRO de artikelen 10 en 11 de Grondwet in samenhang gelezen met het rechtszekerheidsbeginsel in de interpretatie dat de beroepstermijn die vervalft op een zaterdag, zondag en/of een feestdag niet wordt verlengd tot de eerste volgende werkdag, terwijl de gelijke woordelijk beschreven beroepstermijn in de jurisdictionele fase in artikel 4.8.11, §2 VCRO wel wordt verlengd tot de eerste volgende werkdag indien de termijn op een zaterdag, zondag en/ of een feestdag vervalft."*
- *"Schendt artikel 4.7.21, §3 VCRO de artikelen 10 en 11 de Grondwet in samenhang gelezen met het rechtszekerheidsbeginsel, de rechten van verdediging en het beginsel van behoorlijke rechtsbedeling in de interpretatie dat de beroepstermijn die vervalft op een zondag en/of een feestdag niet wordt verlengd tot de eerste volgende werkdag, zodat de rechtsonderhorige niet in de redelijke mogelijkheid verkeert om de laatste dag van de vervaltermijn een beroep in te dienen, terwijl de rechtsonderhorige in een in de jurisdictionele fase in artikel 4.8.11, §2 VCRO wel degelijke mogelijkheid wordt geboden."*
- *"Schendt artikel 4.7.21 § 3 VCRO de artikelen 10 en 11 de Grondwet in samenhang gelezen met het rechtszekerheidsbeginsel, de rechten van verdediging en het beginsel van behoorlijke rechtsbedeling, in de interpretatie dat de beroepstermijn die vervalft op een zaterdag, zondag en/of een feestdag niet wordt verlengd tot de eerste volgende werkdag, waardoor de appellant in een dergelijk geval niet over de volledige termijn van 30 dagen kan beschikken, terwijl de appellant wiens beroepstermijn niet vervalft op een zaterdag, zondag en/of een feestdag wel over de volledige termijn van 30 dagen beschikt om een administratief beroep in te dienen?"*

In de eerste gesuggereerde prejudiciële vraag wordt niet aangeduid in welk opzicht er een verschil in behandeling tussen categorieën van personen wordt ingesteld. Het invoeren van een schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet houdt noodzakelijkerwijs in dat een verschil in behandeling wordt aangevoerd. Er is dan ook geen grond om de eerste geformuleerde vraag aan het Grondwettelijk Hof voor te leggen.

In overeenstemming met artikel 26, §2, derde lid van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof is de Raad er niet toe gehouden om de door de tussenkomende partij opgeworpen prejudiciële vraag te stellen wanneer het antwoord op deze vraag niet onontbeerlijk is om uitspraak te doen.

De Raad stelt vast dat de Raad van State met zijn arrest van 6 juni 2014 (nr. 227.652) de volgende prejudiciële vraag heeft gesteld aan het Grondwettelijk Hof in verband met een administratief beroep bij het Milieucollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest:

“Schendt artikel 39bis van de ordonnantie van 25 maart 1999 betreffende de opsporing, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven inzake leefmilieu de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre het met betrekking tot de termijn voor het instellen van een beroep tegen een veroordeling tot de betaling van een administratieve geldboete niet erin voorziet dat de vervalldag wordt verplaatst op de eerstvolgende werkdag indien die vervalldag een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag is, zodanig dat sommige rechtsonderhorigen die zo een beroep indienen over een kortere termijn beschikken dan de anderen?”

Het Grondwettelijk Hof beantwoordde deze prejudiciële vraag met zijn arrest nr. 99/2015 van 2 juli 2015 wat volgt:

“B.4.2. Wat betreft de regels voor de berekening van de termijnen, bepaalt artikel 53 van het Gerechtelijk Wetboek dat, wanneer de vervalldag van een termijn een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag is, de vervalldag wordt verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

De bij het voormelde artikel 53 bepaalde regels voor de berekening van de termijnen zijn, overeenkomstig artikel 48 van hetzelfde Wetboek, enkel van toepassing op de proceshandelingen, zijnde de handelingen die in het kader van een jurisdictionele procedure, onder toezicht van een met eigenlijke rechtspraak belast orgaan, zijn verricht (Cass., 28 april 1988, Arr.Cass., 1988, nr. 527; RvSt, Wellens, 13 januari 2009, nr. 189.445).

Het Hof van Cassatie heeft bovendien geoordeeld dat de regel vervat in artikel 53 van het Gerechtelijk Wetboek geen algemeen rechtsbeginsel is (Cass., 10 oktober 1985, Arr. Cass., 1985-1986, nr. 82).

B.5. Zoals de verwijzende rechter opmerkt, heeft de ordonnantiegever met het in het geding zijnde artikel 39bis een administratief beroep ingevoerd. Daar de door het Milieucollege genomen beslissing geen handeling vormt die is verricht in het kader van een jurisdictionele procedure, kan artikel 48 van het Gerechtelijk Wetboek niet worden toegepast.

De verwijzende rechter vraagt bijgevolg of artikel 39bis van de ordonnantie van 25 maart 1999 bestaanbaar is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in zoverre het, met betrekking tot de termijn voor het instellen van een beroep bij het Milieucollege tegen een veroordeling tot de betaling van een administratieve geldboete, niet erin voorziet dat de vervalldag wordt verplaatst tot de eerstvolgende werkdag indien die vervalldag een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag is, « zodanig dat sommige rechtsonderhorigen die zo een beroep indienen over een kortere termijn beschikken dan de anderen.”

...

B.6.2. Te dezen beschikte de betrokkene krachtens artikel 39bis van de ordonnantie van 25 maart 1999 over een termijn van twee maanden om een beroep in te stellen bij het Milieucollege tegen een administratieve geldboete wegens inbreuken op de Brusselse geluidsnormen.

De rechtsonderhorige die bij het Milieucollege een beroep wil instellen tegen een dergelijke administratieve sanctie beschikt derhalve over een voldoende ruime termijn om zulks te doen.

Bovendien wordt er geen overdreven last gelegd op de partij die een dergelijk beroep wil instellen door van haar te verwachten dat zij binnen een tijdsbestek van twee maanden ermee rekening houdt dat haar beroep één of twee dagen - of uitzonderlijk maximaal drie dagen - vroeger moet worden ingesteld indien de beroepstermijn verstrijkt op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag.

Het gegeven dat de vervaltermijn door de in het geding zijnde bepaling niet wordt verlengd tot de eerstvolgende werkdag indien de vervalldag van die termijn eindigt op een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag is, is derhalve niet zonder redelijke verantwoording.”

Het Hof overweegt tevens:

“B.6.3. Uit het gegeven dat de ordonnantiegever inmiddels bij artikel 68 van de voormelde ordonnantie van 8 mei 2014 heeft voorzien in een verlenging van de termijn voor het instellen van een dergelijk beroep tot de eerstkomende werkdag wanneer die termijn eindigt op een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, kan niet worden afgeleid dat de vroegere regeling van de in het geding zijnde bepaling daarom discriminatoir zou zijn.”

Het Grondwettelijk Hof verwijst eveneens naar de mogelijkheid om de sanctie van onontvankelijkheid te milderen in geval van overmacht:

“B.6.4. Mede rekening houdend met het algemeen rechtsbeginsel dat de strengheid van de wet in geval van overmacht kan worden gemilderd, beginsel waarvan de in het geding zijnde bepaling niet is afgeweken, is het verschil in behandeling waarover het Hof wordt ondervraagd niet onbestaanbaar met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.”

Met zijn arrest nr. 233.520 van 19 januari 2016 neemt de Raad van State vervolgens bovenstaande beoordeling van het Grondwettelijk Hof over. De Raad van State bevestigt daarmee de eerdere rechtspraak over de niet-verlenging van de administratieve beroepstermijn, zoals onder meer tot uiting gebracht in het arrest nr. 50.365 van 24 november 1994, dat vermeld wordt in de bestreden beslissing.

3.3.

De Raad stelt vast dat het Grondwettelijk Hof met vermeld arrest nr. 99/2015 van 2 juli 2015 in het algemeen de toepasselijkheid van de regels voor de berekening van de termijnen zoals bepaald in artikel 53 van het Gerechtelijk Wetboek uitlegt, in verhouding tot het gelijkheidsbeginsel uit de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en het recht om te beschikken over een volledige beroepstermijn in de niet-jurisdictionele procedures. Het Hof stelt dat artikel 53 van het Gerechtelijk Wetboek enkel van toepassing is op ‘proceshandelingen’, wat de handelingen in het kader van een jurisdictionele procedure, onder toezicht van een met eigenlijke rechtspraak belast orgaan, zijn. Tevens herhaalt het Grondwettelijk Hof dat de regel van de verlenging van de beroepstermijn naar de eerstvolgende werkdag geen algemeen rechtsbeginsel is.

Gelet op het voorgaande acht de Raad het niet nodig de tweede door de verzoekende partij geformuleerde prejudiciële vraag te stellen, die betrekking heeft op een verschil in behandeling tussen personen in de administratieve en in de jurisdictionele procedure wat betreft de verlenging van de beroepstermijn naar de eerstvolgende werkdag.

De derde door de verzoekende partij geformuleerde prejudiciële vraag is in essentie vergelijkbaar met de vraag die beantwoord werd in arrest nr. 99/2015, zodat de Raad het niet nodig acht om de door de verzoekende partij geformuleerde prejudiciële vragen aan het Grondwettelijk Hof te stellen. Ook al had de regeling die het voorwerp was van de prejudiciële vraag in het arrest nr. 99/2015 betrekking op een beroepstermijn van twee maanden, daar waar het in artikel 4.7.21, §3, 1° VCRO om slechts 30 kalenderdagen gaat, is de Raad van oordeel dat kan aangenomen worden dat een beroepstermijn van dertig kalenderdagen ruim volstaat ter voorbereiding en indiening van het beroep, temeer daar de verzoekende partij als aanvrager van de vergunning het dossier reeds kent.

In de bestreden beslissing merkt de verwerende partij bijkomend op dat er zelfs geen verkorting van de beroepstermijn is aangetoond, gelet op de openingsuren op zondag van een postpunt in een nabijgelegen winkel. De verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota nog dat de opmerking van de verwerende partij over de mogelijkheid om op zondag een aangetekend

schrijven te versturen “*enigszins moet worden genuanceerd*”, ten bewijze waarvan zij een verklaring toevoegt van de verantwoordelijke van de winkel waarin het postpunt is gevestigd. De Raad dient vast te stellen dat die verklaring, die dateert van 19 november 2014, op geen enkel ogenblik verwijst naar de openingsuren en –dagen ten tijde van het indienen (op 17 maart 2014) van het administratief beroep. Zij is dan ook niet dienstig. Bovendien had verzoekende partij mogelijkheid genoeg om een dergelijk element al met het inleidend verzoekschrift aan te brengen, minstens geeft zij niet aan welke omstandigheden haar dit verhinderd zouden hebben.

3.4.

Het door de verzoekende partij ingeroepen arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 1/2013 van 17 januari 2013 in verband met het tuchtcontentieux waarbij in het bijzonder moet worden toegezien op de inachtneming van de rechten van verdediging van de betrokkene, overtuigt de Raad niet van het tegendeel. Het bepaalt immers uitdrukkelijk dat “*[h]et Hof te dezen geen uitspraak [doet] over de algemene problematiek van de berekening van de termijnen bij administratieve beroepen, maar zijn onderzoek [beperkt] tot het geval van de berekening van de termijnen in tuchtzaken, in zoverre de rechten van verdediging van het betrokken personeelslid in het geding zijn*” en betreft een beroepstermijn van amper tien dagen.

Noch artikel 4.7.21 § 3 VCRO, noch de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en de artikelen 2 en 53 van het Gerechtelijk Wetboek zijn geschonden.

4.

De verzoekende partij zet niet concreet uiteen op welke wijze de rechten van verdediging als algemeen rechtsbeginsel en artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens zouden zijn geschonden. Het middel is wat dat betreft onontvankelijk.

Wat betreft de aangevoerde schending inzake de motivering betreft, merkt de Raad nog op dat de verzoekende partij enkel een schending van het materieel motiveringsbeginsel aanvoert. Uit de uiteenzetting van de verzoekende partij blijkt echter veeleer dat zij eigenlijk de schending van de formele motiveringsplicht wou invoeren: het gaat haar immers om het niet (volledig) beantwoorden in de bestreden beslissing van haar argumenten die ze in de administratieve beroepsprocedure aanvoerde inzake de tijdigheid van haar beroep.

De formele motiveringsplicht vereist niet dat de vergunningverlenende overheid de argumenten punt voor punt beantwoordt; het volstaat dat zij haar beslissing afdoende verantwoordt.

De verwerende partij doet dit ook, met verwijzing naar zowel de ‘e-tracker’ voor het bepalen van de aanvang van de beroepstermijn als naar een standpunt van haar juridische dienst van 19 juni 2012 in een andere zaak waarin de ‘vervaltermijn van 30 dagen’ aan de orde was en ten opzichte waarvan zij in de bestreden beslissing stelt dat de argumentatie kan behouden blijven nu de vervaldag een zondag is. Zij onderzocht voorts de mogelijkheid om die dag een beveiligde zending neer te leggen.

Daarnaast schendt de bestreden beslissing evenmin het rechtszekerheidsbeginsel. Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat een recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn zodat de rechtsonderhorige in staat is zijn rechtshandeling op voorhand in te schatten en moet kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur. De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij een ander standpunt aanhing en niet standvastig is met betrekking tot de beoordeling van de tijdigheid van administratieve beroepen.

De bestreden beslissing schendt evenmin het redelijkheidsbeginsel. De bestreden beslissing komt, in het licht van de vermelde motieven, geenszins als onredelijk voor.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwierpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 6 september 2016 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Ben VERSCHUEREN

Karin DE ROO